

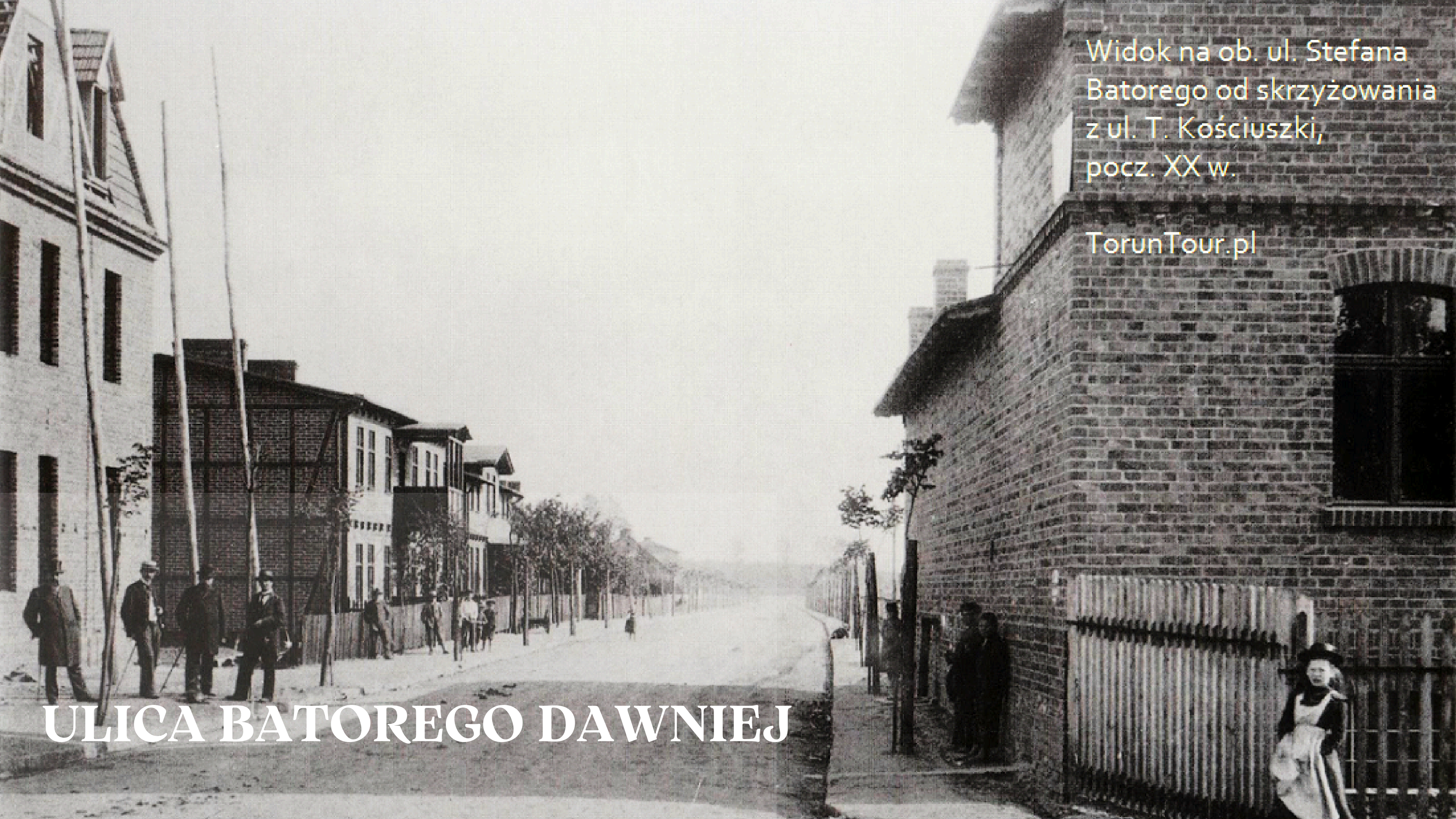
„Wyjdźmy na zwykłą ulicę, by poczuć, jak piękne jest życie ze wszystkimi zwykłymi rzeczami, z kotami wokół, bawiącymi się dziećmi, rozwieszonym praniem i ludźmi błąkającymi się bez celu!”

Widok na ob. ul. Stefana
Batorego od skrzyżowania
z ul. T. Kościuszki,
pocz. XX w.

TorunTour.pl

ULICA BATOREGO DAWNIEJ

... I DZIŚ

W XIX wieku Mokre zaczęło się dynamicznie urbanizować. Powstawały nowe ulice, w tym Batorego, a dawne pola i ogrody ustępowały miejsca zabudowie miejskiej. Był to początek przekształcania Mokrego w dzielnicę przemysłową.

Ulica Batorego pierwotnie nosiła nazwę Feldstrasse (czyli „ulica polna”). W okresie pruskim oraz podczas okupacji hitlerowskiej historyczna nazwa to Schwerinstrasse.

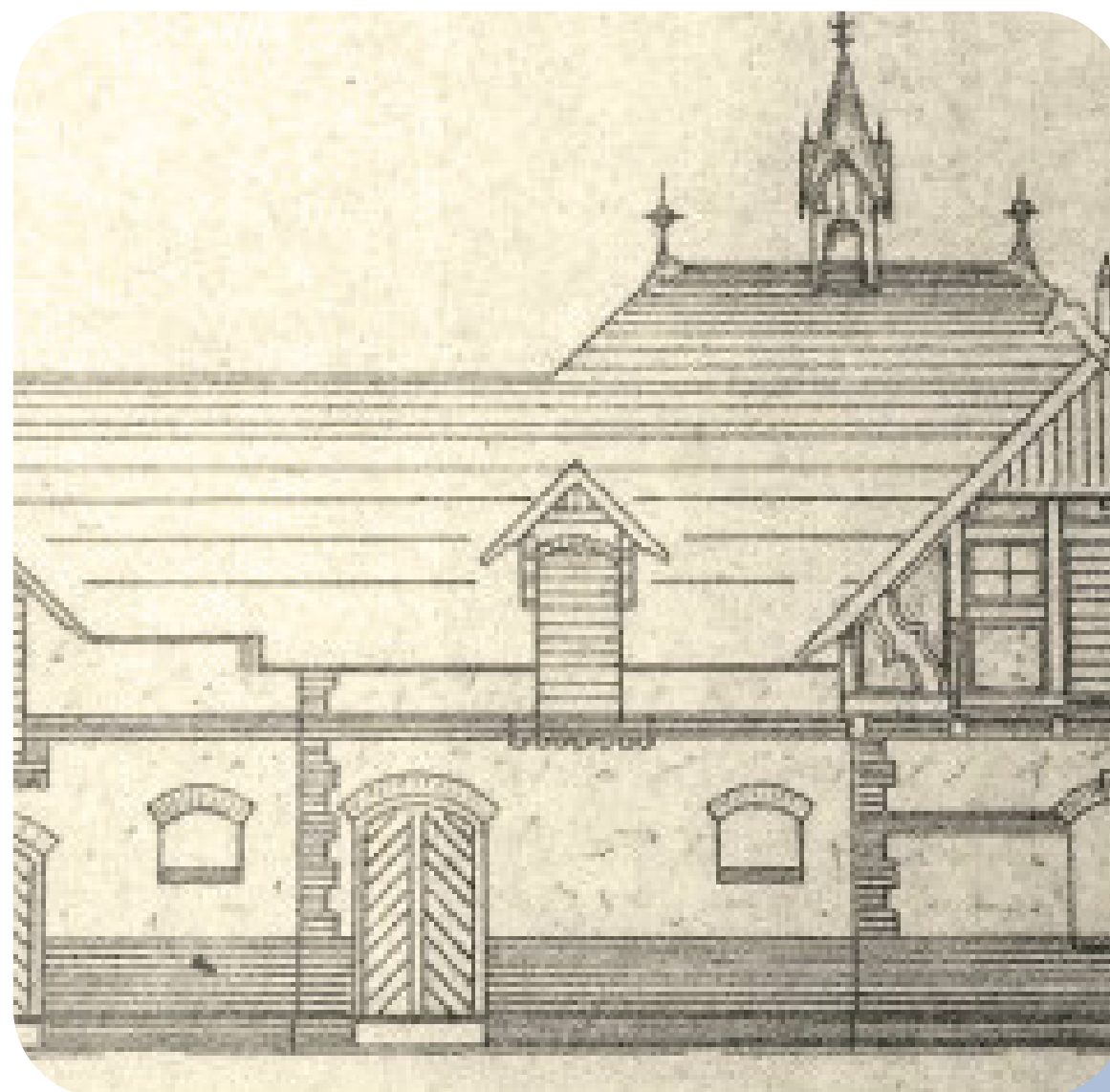
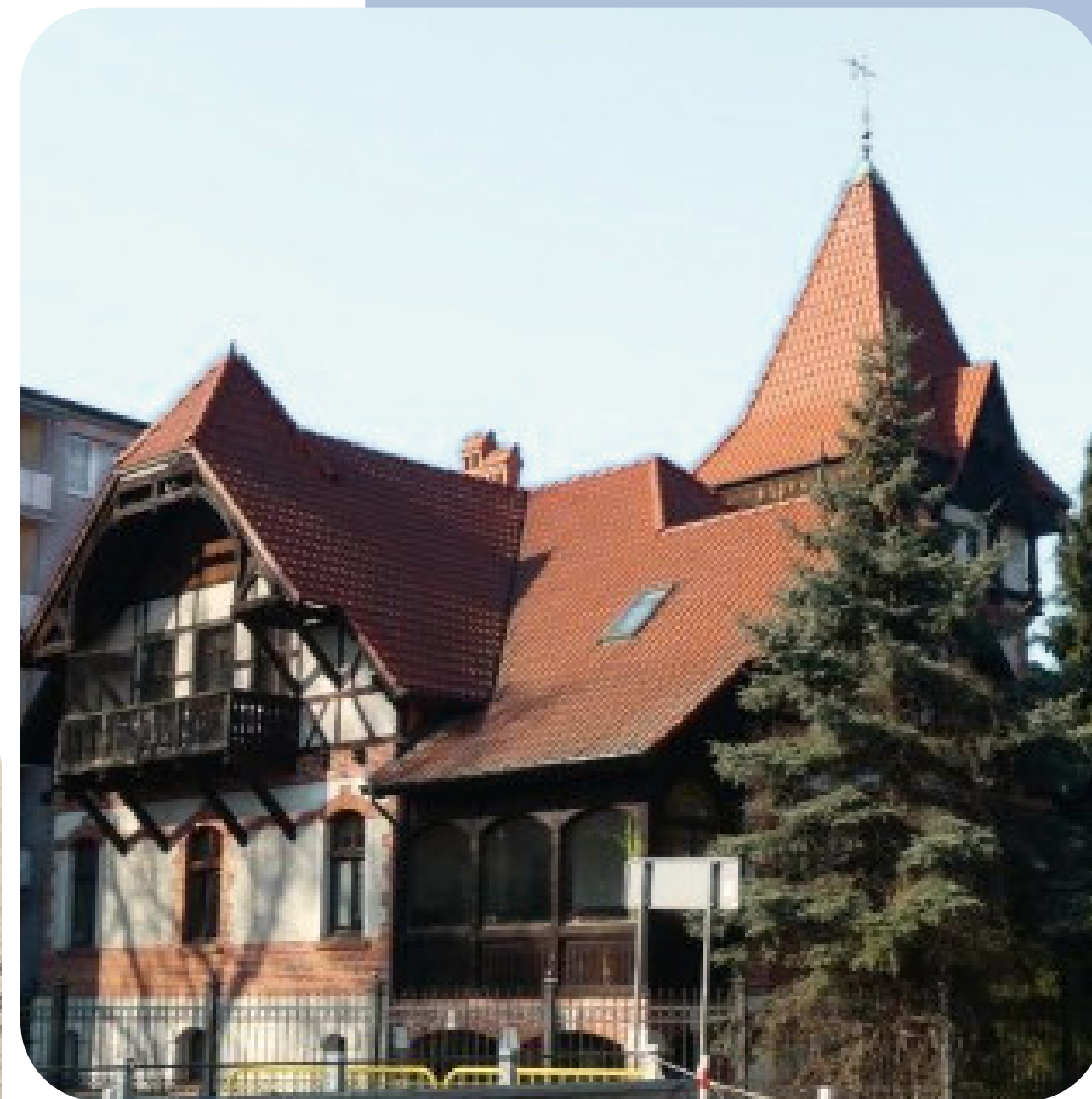
BATOREGO 2 - 4

Na początku XX wieku powstawały kamienice mieszkalne, a pod numerem 4 działał Królewski Urząd Miar i Wag. Świadczy to o administracyjnym znaczeniu ulicy

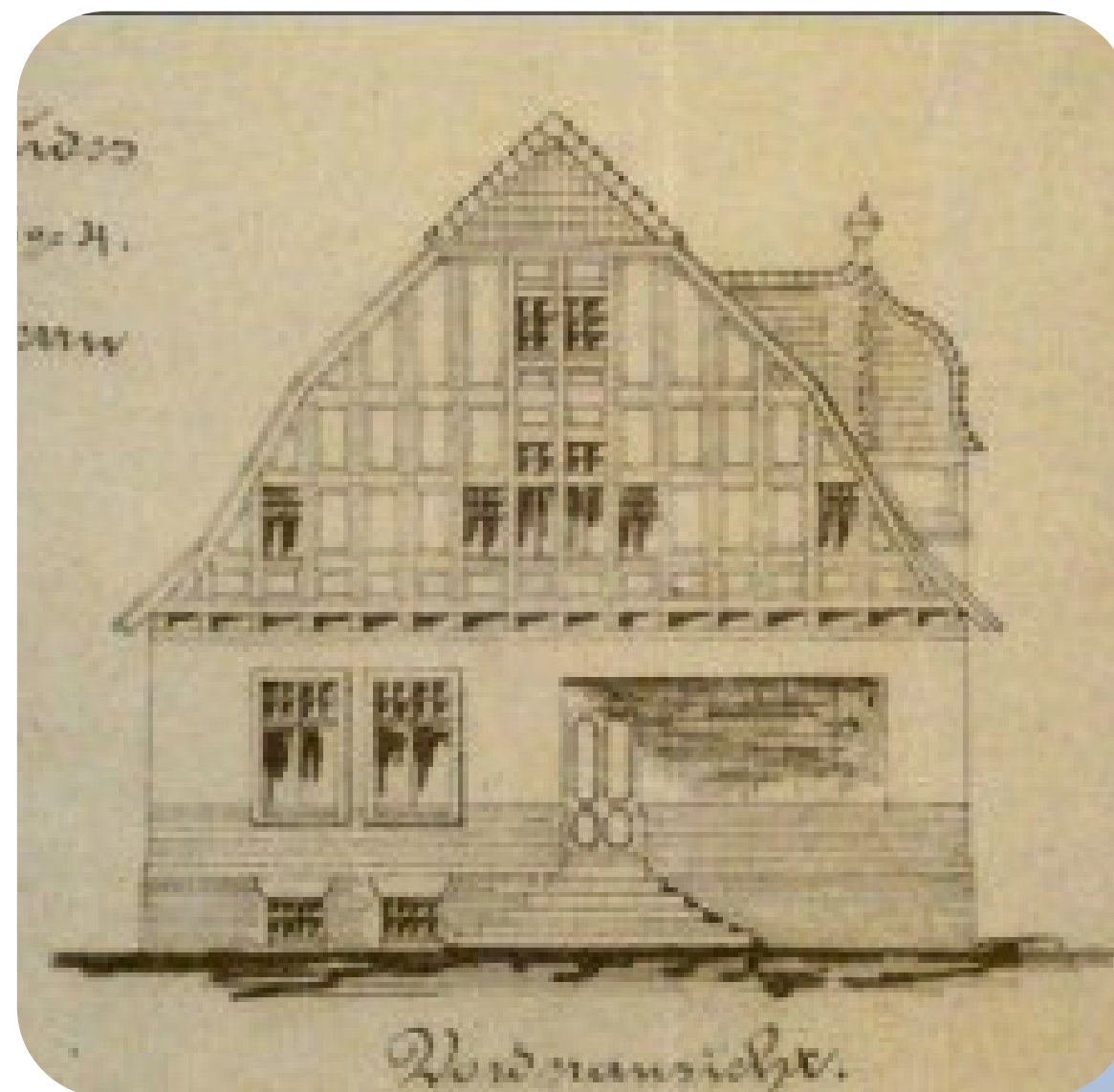
BATOREGO 5

Budynek zaprojektowany przez budowniczego powiatowego Maxa Krause w 1904 roku. Jest przykładem reprezentacyjnej zabudowy willowej z początku XX wieku.

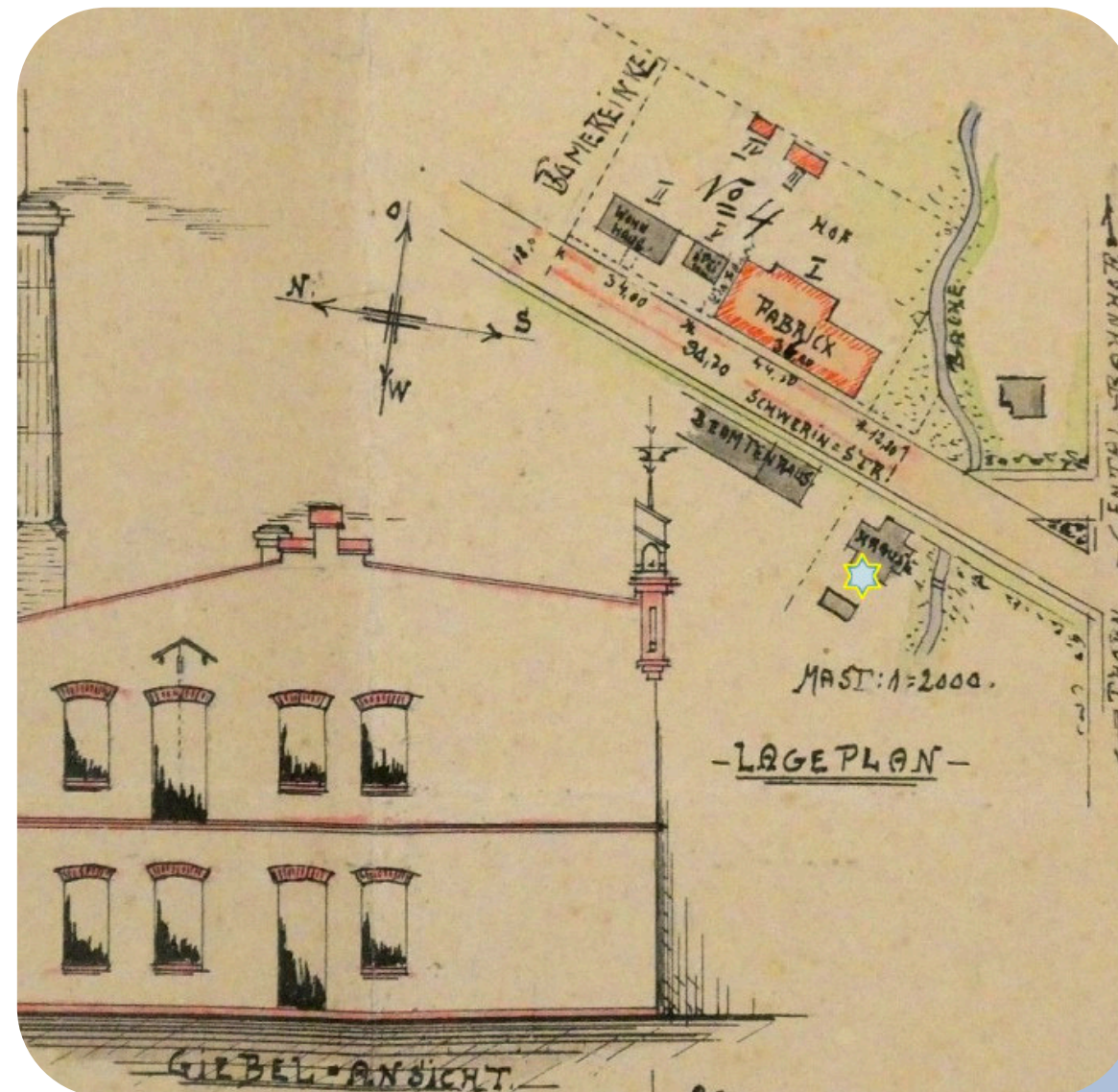
BATOREGO 6

Dom należał do kupca Bernharda Wollsteina. Powstał w 1909 roku i reprezentuje zabudowę mieszczańską rozwijającą się w dzielnicy.

BATOREGO 8 - 10

Na Batorego 8 - 10 Jan Ruchniewicz planował budowę fabryki pierników. Ostatecznie powstała ona przy ulicy Kościuszki.

BATOREGO 9 - 11

1904-1906

Kamienice powstały dla urzędników w ramach Stowarzyszenia Budowy Mieszkań. Były elementem planowego rozwoju dzielnicy robotniczo-urzędniczej.

BATOREGO 17 - 19

Rosnące potrzeby miasta doprowadziły do budowy szpitala przy ul. Batorego, tzw. szpitala Diakonisek. Po włączeniu Mokrego do Torunia w 1906 roku magistrat rozpoczął prace przygotowawcze, a budowę rozpoczęto w 1908 roku. Szpital oddano do użytku 4 maja 1910 roku, a w 1913 roku leczono w nim już ponad 2000 pacjentów.

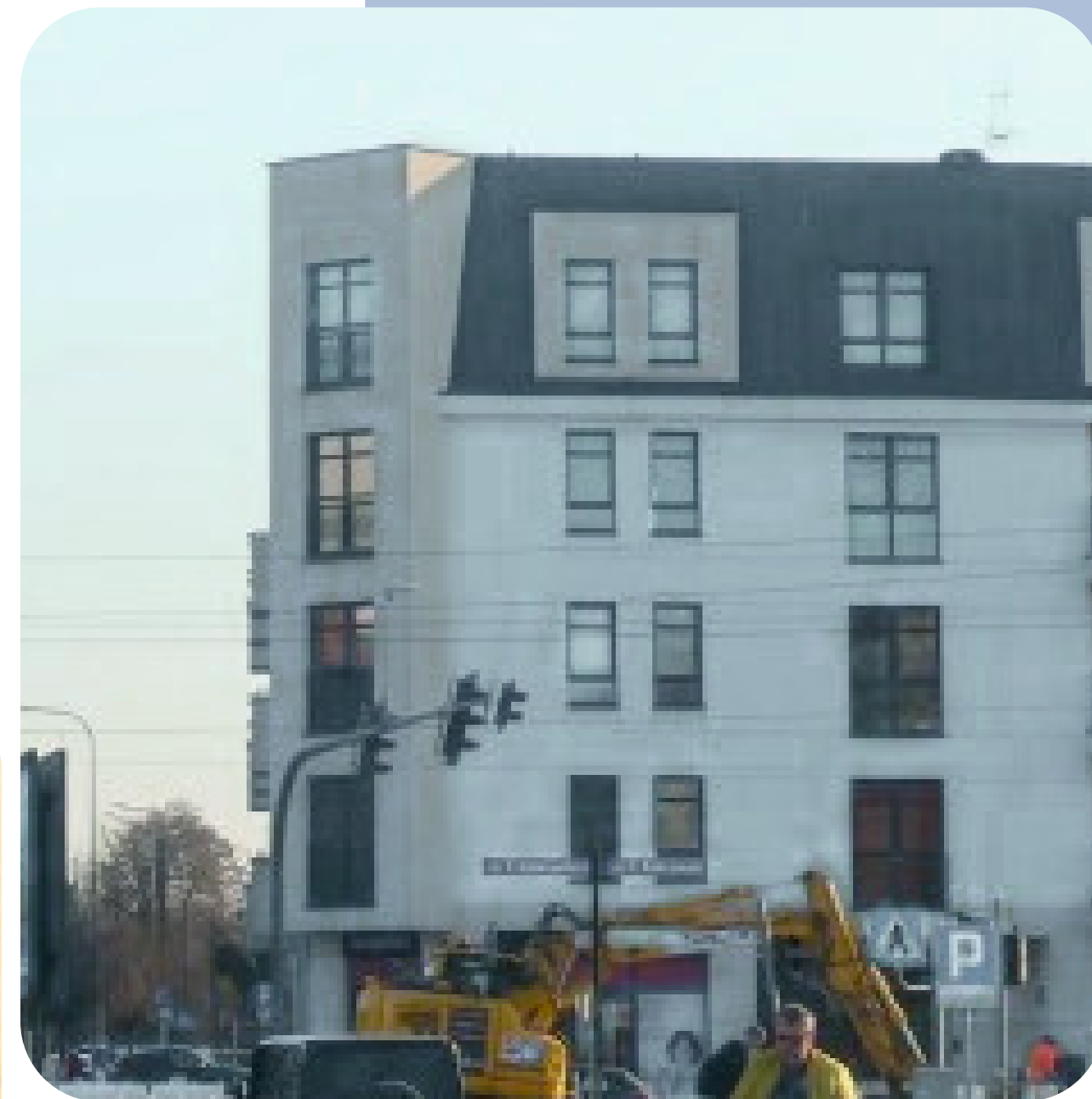
BATOREGO 24

Budynek w konstrukcji pruskiego muru jest przykładem charakterystycznej architektury Mokrego z początku XX wieku. W okresie międzywojennym działała tu piekarnia w podwórzu.

KOŚCIUSZKI 54 / RÓG BATOREGO

W 1904 r. dr Herzfeld założył na Mokrem fabrykę, która produkowała olejki eteryczne, esencje i nietoksyczne barwniki z naturalnych produktów. Drugim działem firmy była produkcja soków i koncentratów z naturalnych owoców. Dr Herzfeld handlował również perfumami i „wodą do włosów”, był znanym społecznikiem, przewodniczył Stowarzyszeniu Obywateli Toruńskich Przedmieść. Po powrocie Torunia do Polski mieściła się tu fabryka „Solonorma”, a od maja 1926 r. piekarnia.

KOŚCIUSZKI 31 - 35 / RÓG BATOREGO

Historia budynku sięga 1910 r., gdy Gustaw Goetz zlecił tu budowę willi i ujeżdżalni. Początkowo obiekt służył handlowi i treningowi koni, później przekształcono go w laboratorium chemiczne, hurtownię farb, fabrykę wyrobów z wikliny i magazyn papieru. Od 2020 r. mieści się tu sklep

BATOREGO 38 - 44

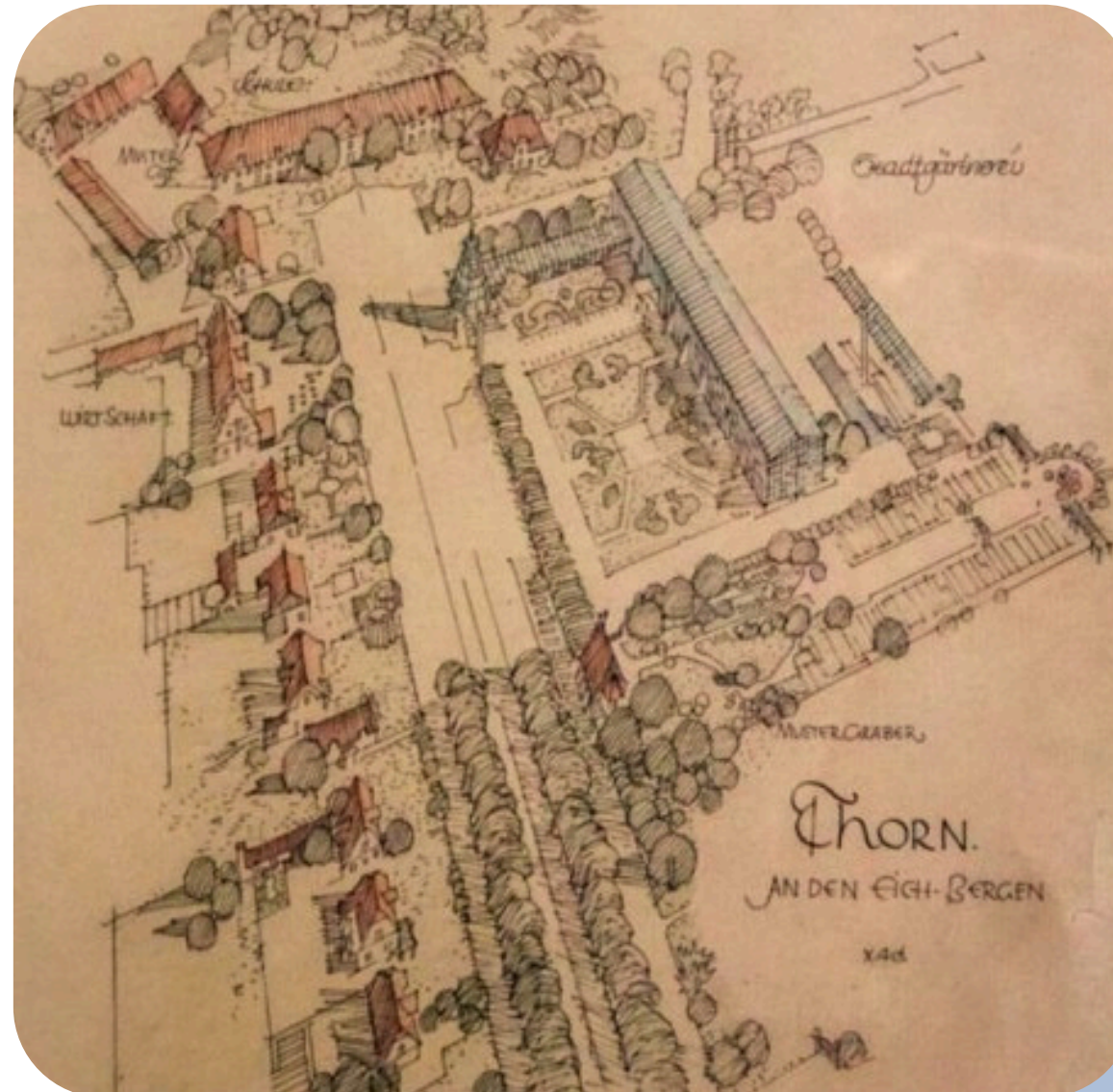
Stare Batorego patrzy, jak rośnie
Nowe Batorego.

BATOREGO 67 - 111

1928 - zabudowa dla bezdomnych
W latach 20. XX wieku powstały tu baraki i domy dla osób ubogich i bezdomnych. Projekt związany był z rozwiązywaniem problemów społecznych miasta.

1935-1940 - planowanie urbanistyczne
W rejonie Batorego planowano rozwój osiedla Pod Dębową Górą, w tym szkoły, halę targową i infrastrukturę miejską. Był to element modernizacji miasta.

TU JUŻ JEST KONIEC BATOREGO 111

„Czas ulicami chodzi i ślady zostawia” – a Batorego pamięta wiele kroków i historii.

Tu splatały się ścieżki ludzi i budowała się wspólnota lokalna. Każdy dom i każdy kamień to fragment opowieści o miejscu, które żyje dzięki swoim mieszkańcom.

ULICA BATOREGO

Na Batorego życie płynie,
Historia w każdym bruku słynie.
Gdzie wiedza, troska i więzi trwałe,
Tworzą ulicy serce wspaniałe.

